

für Studierende und Hochschulpersonal Vertragsjahr 2017. Retrieved from https://bildung.erasmusplus.at/fileadmin/Dokumente/bildung.erasmusplus.at/Hochschulbildung/Mobilitaet_Programmlaender/Mein_laufendes_Projekt/2017_Allgemein/Richtlinien_2017.pdf (2019-03-19).

8. Taylor J. Toward a Strategy for Internationalisation: Lessons and Practice From Four Universities / Journal of Studies in International Education, 2004. Vol. 8, No. 2. S. 149-171. Retrieved from <http://journals.sagepub.com/doi/10.1177/1028315303260827> (2019-03-19).

9. Witzel A. Das problemzentrierte Interview / Forum: Qualitative Social Research Sozialforschung, 2000. Volume 1, No. 1, Art. 22. Retrieved from <http://www.qualitative-research.net/index.php/fqs/article/viewArticle/1132/2519> (2019-03-22).

УДК 378.03(477):331.9(082)

Дубко В. О.,

доктор фізико-математичних наук,
професор Київського національного
університету технології та дизайну

Кисельов В.Б.,

доктор технічних наук, професор кафедри муніципального
управління та міського господарства ТНУ
ім. В.І. Вернадського, директор Навчально-наукового інституту

Сергієнко О.М.,

викладач-методист
Київського професійно-педагогічного
коледжу ім. А. Макаренка
a_ser@i.ua

ПРОБЛЕМА АДАПТАЦІЇ СТУДЕНТІВ ПЕРШОГО КУРСУ, ПОВ'ЯЗАННИХ З ВІДМІННІСТЮ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ У ШКОЛІ ТА ВИШАХ

Процес адаптації студентів першого курсу пов'язують із поступовим пристосуванням до вимог і методів викладання у Вищій школі. З точки зору теорії управління, це етап підготовки об'єкту до впливу, тобто він повинен передувати. Тому, на нашу думку, навчальний процес необхідно починати з лекцій та семінарів, які пояснюють студентам відмінність масового навчання у вищих навчальних закладах від більш індивідуального навчання у школі. Традиційно, розтягнутий у часі процес адаптації призводить, особливо на першому курсі, до виникнення стресових ситуацій. Пояснимо чому.

Наприклад, загальна кількість учнів у школі не перевищує, згідно вимогам МОН, 30. Тобто є можливість і індивідуальної корекційної роботи на протязі уроку з кожним учнем, що є однією з основних вимог забезпечення якісного навчання. Кількість же студентів у лекційних аудиторіях досягає 50 – 150. Тому про індивідуальний підхід до кожного студента не може бути і мови. Суттєвим є і те, що колишні школярі приходять навчатися, маючи

різний рівень підготовки. Лектор не в змозі підготувати лекцію, яка сприймалась би однаково усіма. Тим паче, є тенденція об'єднувати студентів іноземців із студентами, вихованими в національному середовищі України. Студенти самоорганізуються у групи за розумовими, соціальними та національними особливостями [1, с. 71]. Сприйняття інформації різними групами суттєво відрізняється. Тому спостерігаються значні труднощі у формуванні інтегрального, подібного до шкільного, колективу, колективу якісного сприйняття інформації [3, с. 61].

На підсвідомому рівні труднощі сприйняття інформації студентом асоціюються з неприйняттям, неприязню до викладача. Конфлікт такого роду, саме на першому курсі, виникає швидше, у порівнянні з періодом адаптації до канонічних методів навчання вищої школи. Ще раз підкреслимо, що ці конфлікти виникають на підсвідомому рівні [2, с. 198].

Не треба забувати, що студент – це інерційна система. На першому курсі, особливо, він ще знаходиться під сильним впливом культури відношень у родині, стереотипу відношень між учителем середньої школи та родиною учня. Родина, намагаючись захистити, зберегти свою дитину, стимулює конфлікт між викладачем та студентами, вважаючи його виним в «усіх бідах дитини».

Вимоги вищої школи орієнтовані на самостійну роботу студента, навіть при проведенні практичних занять, при закріпленні та поглибленому опрацюванні навчального матеріалу [4, с. 37].

Для можливості корегування кожного студента до необхідного рівня сприйняття матеріалу групи, особливо у першому півріччі, повинні бути невеликими, а число практичних занять значно перевищувати число лекцій. Бажано формувати групи не на рівні самоорганізації, а за допомогою психологів.

Формальне спирання на рекомендації МОН по створенню груп для практичних заняттях до 30 студентів, без урахування, що молоді люди прийшли зі шкіл із різним соціально-культурним рівнем, на нашу думку, є помилковим для першого курсу. Не претендуючи на повне розкриття проблеми, вважаємо, що вище наведені зауваження доводять, що потрібні вступні лекції, заняття, за допомогою яких зменшиться період адаптації студентів до методів навчання у вищій школі. Потрібно розробляти такі методичні рекомендації: як потрібно оформляти контрольні та курсові роботи, як раціонально розподіляти свій час, як вести себе з викладачем, враховуючи різницю між викладачем вищої кваліфікації у вишах та вчителем середньої школи. Основна відмінність полягає в тому, що викладач вищої школи створює і нові знання. Тобто, викладач вищої школи навчає та привчає до творчого і критичного відношення до матеріалу лекції і не подає його як абсолютно завершений.

Треба відзначити, що у студентів, які приходять у виші із коледжів, де вже застосовуються споріднені методи навчання, до методів вищої школи таких конфліктів не виникає.

При написанні цієї роботи використано практичний досвід спостереження за адаптацією студентів на різних курсах та різної форми навчання у професійно-педагогічному коледжі ім. А. Макаренка, інституті автоматичного

керування КНУ ім. Вернадського, при викладанні курсу вищої математики у Київському Національному Університеті технологій та дизайну.

Література

1. Головин С.Ю. Словарь практического психолога: [Электронный ресурс]

/ С.Ю. Головин URL: justify

2. Дубко В.А., Сергиенко А.Н. Об особенностях технологий дистанционного обучения / Информационные ресурсы в образовании: Материалы Международной научно-практической конференции (Нижевартовск, 27-29 марта 2012 года) // Нижевартовск: НГГУ, 2012. – С. 196-199.

3. Дубко В.О., Кисельов В.Б., Сергієнко О.М. Особливості формування нової освітньої системи на основі дистанційного навчання / Науковий вісник Академії муніципального управління серія «Техніка» ВИПУСК 1 (7). – 2014. – С. 58-66.

4. Сергієнко О.М., Використання методу фокус-групових інтерв'ю у формуванні професійної компетентності майбутніх педагогів професійного навчання засобами електронних освітніх ресурсів та програм комп'ютерної симуляції / матеріали XIV Міжнародної науково-практичної конференції «Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання і підготовки фахівців, 15-17 травня 2018 р., // Вінниця: ВДПУ ім. М. Коцюбинського, 2018. – С. 43-47.

УДК 378.091.26 (44)

Дурдас А. П.,
аспірант кафедри теорії та історії педагогіки
Київського університету
ім. Бориса Грінченка
durdas@ukr.net

ОСВІТНІ МОДЕЛІ ОЦІНЮВАННЯ ЯКОСТІ УНІВЕРСИТЕТСЬКОЇ ОСВІТИ. ОСОБЛИВОСТІ СИСТЕМИ ОЦІНЮВАННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ У ФРАНЦІЇ

Якість освіти – це багатовимірне поняття, яке охоплює всі аспекти діяльності вищого навчального закладу: навчальні та академічні програми, наукову і дослідницьку роботу, професорсько-викладацький склад і студентів, навчально-матеріальну базу і ресурси (так цей термін тлумачить декларація, прийнята Міжнародною конференцією з вищої освіти в листопаді 1998 р.). Забезпечення якості освіти в контексті Болонської декларації – це не лише надання сукупності знань та умінь, що ними має володіти особа, яка навчалась за певною освітньою програмою, але й розроблення критеріїв, форм та методів оцінювання знань. Якість освіти має відповідати міжнародним вимогам, вона забезпечується вищим навчальним закладом і гарантується державою. Не випадково питання якості освіти та її гарантування перебувають у центрі уваги як Міністерства освіти і науки України, так і освітянської громадськості [3].